

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Υπό ΑΚΑΓΚΙΟΥΝΤΟΥΖ
(βουλευτοῦ Ἀγύρας)

Ἐγγράφον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν «Μεταπαλιτευσίν» καὶ κατὰ νόμον ἀπαγορεύεται πᾶσα ἄνατύπωσις καὶ εἰς ἄλλην γλῶσσαν μετάφρασις
ΤΟ ΣΑΡΚΟΒΟΡΟ ΟΡΝΕΟ ΜΕΣ ΣΤΟ ΣΙΑΡΕΝΙΟ ΚΛΟΥΒΙ

Ὁ Χρῦσανθος αὐτὴ τὴ φορὰ ἐκύτταξε στραβῶ.

—Καὶ σὺ κοροϊδεύεις;

—Ὑὰ τὴν ἡσυχία σου.

—Κολὰ ἄλλ' ἐγὼ δὲν ξεύρω εὐε μὰ λέξι Ἰταλικά. Τοῦλάχιστο ἄ; μιλοῦμε ρωμαίτικα. Ὅποιος μᾶ; ἀκούει δὲν θὰ πῆ γιατί αὐτὴ ἡ οἰκογένεια τοῦ Κόντες ἐνώ εἶνε Ἰταλοὶ δὲν μιλοῦν Ἰταλικά;

—Καὶ σ' αὐτὸ ἔχει ἀπάντησι, θὰ ποῦμε πῶς σὺ βρέθηκες πολὺν καιρὸ στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ ἠρροβωνίσθης. Ἡ ἄρροβωνιστικὴ σου Ἑλληνίς, ἡσθνήσεν ἔξαφνα καὶ ἀπέθανε. Ἀτ' αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο περιγράφηκαν τὰ νεύρα σου. Καὶ ἐπειδὴ ἀγαποῦσε πολὺ τὴν ἔκρησιν ποῦ πέθανε ἐκτός ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά δὲν θέλεις νὰ ὁμιλήσῃς ἄλλην γλῶσσαν.

Ὁ Χρῦσανθος αὐτὴ τὴ φορὰ θυμωσε περισσότερο.

—Κύτταξέ με Ἄστρω, ἐγὼ σὲ τέτοιος; μερὸς ἡμῶν δὲν ἔρχομαι. Καὶ ὅλο αὐτὸ τὸ πνεῦμα γίνεται γιὰ τὴν ἀστυνομία γιὰ νὰ μὲ γλιτώσει; Δὲν μάφνετε μόνο μου νὰ ἰδῆτε πῶς θὰ τὰ καταφέρω μὰ χαρὰ. Ἐγὼ εὐρίσκω μέρος νὰ κρυβῶ, ἡ θάλασσα, τὰ παρά τὰ ξενοδοχεῖα, οἱ κόντες, οἱ μαρκήσιοι οἱ βαρῶνοι ἄ; εἶνε δικοὶ σας.

—Ὡστε λοιπὸν δὲν μ' ἀγαπᾶς;

—Ἐσένο! καὶ πολὺ μάλιστα.

—Ἄτ' τότε ἡ θὰ ὑπακούσης σὲ μένα ἢ θὰ μὲ χάσης;

—Νὰ σὲ χάσω; τί εἶπες; γιὰ νὰ μὴ σὲ χάσω θὰ ἐδεχόμουν νὰ κάμω σαράντα κομμῆνια αὐτὸν τὸν γενναῖο διάβολο καὶ νὰ πῶ τὸ αἷμα του σὺν κρασί.

Ὁ ἰατρός ἔσπευσε καὶ πῆλιν πῶς δὲν ἤκουσε τοὺς λόγους τοῦ Χρῦσανθου.

—Ἄλλ' ἐάν δὲν ὑπάρχη ὁ ἰατρός Λιντίνο δὲν θὰ ὑπάρχω κι' ἐγὼ ἄλλ' ὅταν ζῆ ἐκεῖνος ζῶ κι' ἐγὼ.

—Σᾶ; ἔχω καὶ τοὺς δύο... εἶπεν ὁ Χρῦσανθος καὶ ἐξεστῶμιος ραφείν βωμολοχίαν.

Κρεμισθῆτε ἀπὸ ἔδω! ἐξηκολούθησε καθῆτε ἀπὸ μπρός μου, ἀφήστε με μόνον.

—Μὲ ἄλλα λόγια μᾶ; διώχνεις; ἡ ῥώτησεν ἡ Ἄστρω.

—Σᾶ; διώχνω, ναὶ μπράβο ποῦ το καταλάβατε. Δὲν σᾶ; θέλω! Γσκιοθῆτε διαβόλοι. Ἀφήστε με ἡσυχο σᾶ; λέγω

θὰ σωθῶ, θὰ κρεμασθῶ ὅτι καὶ ἂν γίνω, θὰ γίνω, ἐγὼ, αὐτὴν τὴν στιγμή σᾶς ἀποστρέφομαι καὶ τοὺς δύο ποῦ σὸ διαβίλο βγήκατε σὸ δρόμο μου. Ἐγὼ σαιτὸ τὸν κόσμον μόνος μου θὰ ζῶσα. Θὰ ἔκλεψα, θὰ ἔπινα, θὰ ἐφρόνευα μὰ μέρα... ὄχι ψεύματα λέγω... Ἐγὼ δὲν ἐγεννήθηκα διὰ νὰ γίνω κλέφτης. Σεῖς μὲ ἐφέρατε σαιτην τὴν θέσι! σεῖς... τὰ ἀνθρωπόμορφα τέρατα! Ἐγὼ ὅταν γενήθηκα στοὺς λαοσπομένους; δρόμους; τῶν Τακασύλων κλέφτης ἤμουν; ποταπὸς ἤμουν καὶ λαοποδύτης ἤμουν; ἀλήτης; ἤμουν ἢ φονιά;

Εἰς τὸ παλαιὸν Φίληρον βγήκατε μπροστά μου σὺν φαρμακωμένους διαβόλους. Σὲ ἠγάπησα. Σὺ δὲν μὲ ἀγαπᾶς. Καὶ μὰ ποῦ δὲν μὲ ἀγαπᾶς, γιατί αὐτὴ πάντα ἡ ἀνθρωπιά ποῦ μοῦ ἔδειξε;

Γιατί δὲν μὲ ἀφίνετε στὴ δυστυχία μου. Δὲν καταλαβαίνω τίποτα ἀπὸ τὰ μυστηριώδη αὐτὰ πράγματα. Ὁ Χρῦσανθος εἶχε καταληθῆ ἀπὸ ἓνα παραλήρημα καὶ δὲν ἐπρόσβην εἰς τὴν φωνὴν τῆς Ἄστρω ἢ ὁποῖα τοῦ ἔλεγε.

—Χρῦσανθε ἔλα σὰ κιλὰ σου.

Ἐξαφνα σὺ νὰ διέτρεξε τὸ σῶμα του ἡλεκτρικὸν ρεθμα ἐνάθηκας ἐπίνω καὶ ἐξηκολούθησε:

—Τί τρέχει, τί θέλεις νὰ πῆς. Ἐγὼ εἶμαι ὁ Χρῦσανθος, ὁ φονιάς, ὁ καθένας μὲ ἀποστρέφεται, ὁ κόσμος δλόκληρος ἐρεξε πίσω μου διὰ νὰ μὲ συλλαβῆ.

(Ἄκολουθε)

...τε πάντοτε
...μα Γκαζὸς
ΟΥΔΑΓ
...εκε πικντοῦ
...διαφορῶν
Προσοχὴ εἰς τὰ καὶ
...διότι ὑπάρχουν πο...

Nesri
HARA
ΧΑ

ΥΠΟ
ΛΑΝΑ ΜΙΟΥΝΤΟΥΖ

Μυριοφυτίνος
Τητσοφίνας
1938

30
1938

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Υπό ΑΚΑ ΓΚΙΟΥΝΤΟΥΖ
(βουλευτού 'Αγκύρας)

Εγρᾶθη ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν «Μεταπαλίτευσιν» καὶ κατὰ νόμον ἀπαγορεύεται πᾶσα ἀνατύπωσις καὶ εἰς ἄλλην γλώσσαν μετάφρασις

Ἡ πρώτη του δουλειά ἦτο νὰ κατευθυνθῆ εἰς τὸ δωμάτιο τῆς Κυριακίτσας ποὺ ἦτο στὴ γωνία τοῦ δρόμου τῆς Καρναβούλας.

Μόλις ἔφθασε ἐκεῖ χωρὶς νὰ κτυπήσῃ τὸ κουδούνι ἔδωκε μερικὰ χτυλήματα μὲ τὰ πόδια του στὴν θύρα τὴν ἥνοιξε καὶ εἰσῆλθε μέσα.

Ἡ Κυριακίτσα ὅταν ἀντίκρισε τὰ δύο περιστροφὰ ποὺ ἀκούμβησε εἰς τὸ στήθος τῆς ὁ Χρυσάνθος, ἔγινε κατακίτρινος ἀπὸ τὸν φόβο

—Ποῦ εἶνε ὁ δικός σου;

—Ποιός δικός μου;

—Μήπως ἔχεις καὶ ἄλλον; ὁ πολιτσίανός σου γιατί κάνει πῶ; δὲν καταλαβαίνει; λέγε γρήγορα εἰδεμὴ σὰ κίρρωσα στὴν στιγμή ξεύρεις πῶς δὲν χωρατεύω πρὸ παντός μὲ τοὺς χρυσοδό-

—Γιατί τὰ λὰς εὐὰ Χρυσάνθε; σὲ ἐχθρικό σπῆτι βρίσκεσαι; ὀλίγας φορές σὲ γλύτωσε αὐτὸ τὸ δωμάτιο σὰν σὲ κυνηγήσανε; αὐτὸ εἶνε τὸ εὐχαριστῶ σου;

—Ἀφῆσε τὰ λουθα καὶ πές μου ποῦ εἶνε αὐτός; α...

—Ὁ κομισέρης; ὁ Φαχρή τὸν φώναξε.

—Γιὰ νὰ κάμη προδοσίαις γιὰ νὰ μὲ δώσῃ σὰ χέρια ἔννοια του καὶ ἔχω ράματα γιὰ τὴν γούνη του.

—Πάλι τὰ ἴδια δὲν κατάλαβες τόσον καιρὸ χριστιανέ μου ποῦ εἶνε οἱ φίλοι σου καὶ ποῦ εἶνε οἱ ἐχθροί σου; καὶ νὰ ξέρεις πόσο σ' ἀγαπᾶ ἐγὼ δὲν ἤκουσα νὰ πῆ κακὸ λόγο γιὰ σένα.

—Ἄς τα αὐτὰ καὶ δὲν σὲ γλυτώνουν πές μου γρήγορα ποὺ βρίσκεται μὲν χρειάζεται σοῦ λέω. Μήλα γρήγορα γιατί ἄλλιως...

—Εἶπα τὴν ἀλήθεια. Τί θέλεις νὰ σοῦ πῶ ψέμματα;

—Ποῦ βρίσκεται σὲ ρωτῶ ἀπάνησε γρήγορα εἰδεμὴ μὲ μιὰ σφαῖρα σὲ στρώνω κάτω. Δὲν ἔχω καιρὸ νὰ χάνω ἓνα... δύο... τρία... θὰ μιλήσης;

Ἡ Κυριακίτσα σωριασθῆκε κατὰ γῆς. Κατάλαβε πῶς δὲν ὑπῆρχε τρόπος νὰ ξεφύγῃ. Ἐὰν ἐπέμενε νὰ ἀρνήται ἡ σφαῖρες ἦσαν ἔτοιμες. Ὁ Χρυσάνθος θὰ τὴν ἐφόνευε μὲ τὴν αὐτὴν ἀπάθεια ὡσὰν νὰ ἐφόνευε ἓνα σκύλο.

Στάσου εἶπε μιὰ ποὺ χάθηκε ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἐγὼ τὰ ἔχασα σοῦ λέγω ποῦ ἤμπορεῖ νὰ εὗρεται. Καὶ ἐὰν δὲν τὸν εὔρης ἐκεῖ νὰ μὴ υποθέσης πῶς σὲ πούλησα.

— Πάλι θέλεις νὰ μοῦ ξεφύγῃς ὄχεντρα πάρ' τὴν λοιπὸν ὁ Χρυσάνθος σήκωσε τὴν σκανδάλην ἀποφασισμένος νὰ τελειώσῃ μὲ τὴν Κυριακίτσα διότι εἶχε σηματοῖσει τὴν πεποιθῆσι ὅτι τὸν ἀπατοῦσε διὰ νὰ κερδίσῃ καιρὸ.

Ὅταν εἶδε τὰ ἀπροχώρητα ἡ Κυριακίτσα εἰσῆλθε σὶ τὸν Χρυσάνθο καὶ τοῦ ἔπιασε παρακλητικῶς τὰ χέρια.

—Ἡ φωτιά νὰ μὲ κάψῃ ἀνσὲ γελῶ. Μοῦ φαίνεται πῶς θὰ τὸν περῶμενε σὶ τὸ ζαχαροπλαστεῖο ποὺ εἶνε στὴν γωνία ἴσως νὰ πῆγε ἐκεῖ γιὰ νὰ ρίξῃ ἓνα μάτ' ἴσως τὸν ἐπιτύχῃς.

Ὁ Χρυσάνθος δὲν ἤθελε νὰ ἀκούσῃ περισσότερο καὶ βγήκε βιαστικός.

Πίσω του ἀκούσθηκε ἡ φωνὴ τῆς Κυριακίτσας:

—Μὴ τοῦ κάμῃς κακὸ αὐτὸς σὲ ἀγαπᾶ πολύ, δὲν εἶδες ἔως τώρα κακὸ ἀπὸ τὸ χέρι του.

(Ἀκολουθεῖ)

Μεταπαλίτευσις
Κ/Τ
15 Ιουλίου 1938

Καταγραφή